Хвали, душе моя...

Туренкова

ва - ни - е е - го на Го - спо - да Бо - га сво - е -
го, со - твор - ша - го не - бо и зем - лю, мо - ре и вся
я - же в них: хра - ня - ща - го и - сти - ну
в век, тво - ря - ща - го суд о - би - ди - мым, да -
ю - ща - го пи - щу ал - чу - щим. Го - сподь ре - шит о - ко -

ван - ны - я, Го - сподь у - муд - ря - ет слеп - цы, Го - сподь воз -
во - дит низ - вер - жен - ны - я. Го - сподь лю - бит пра - вед - ни -
ки, Го - сподь хра - нит при - шель - цы, си - ра и вдо -
ву при - и - мет и путь ГРЕШ - НИХ ПО - ГУ -
бит. Во - ца - рит - ся Го - сподь во

век, Бог твой, Си - о - не, в род и род.